

Nr 1301

Av herr **Lothigius**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 154, med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370), m. m.*

(Lika lydande med motion nr 1028 i Första kammaren)

I proposition nr 154 år 1968 föreslås vissa förändringar av teknisk natur beträffande reglerna för allmän fastighetstaxering. De nuvarande delvärdena för jordbruksfastighet skall ersättas med delvärdena jordbruksvärde, skogsbruksvärde, värde av övrig mark, värde av särskilda tillgångar samt exploateringsvärde. Dessutom skall ett förenklat förfarande för beräkning av skogsvärde på fastigheter med en skogsmarksareal understigande 25 ha, i norrlandslänen 50 ha, införas. Även vissa administrativa förändringar rörande fastighetstaxeringen föreslås. Mot de ovan nämnda förändringarna har jag ingenting att invända, utan finner dessa ändamålsenliga och klara.

Genom de föreslagna nya reglerna för taxering av jordbruksfastighet måste en ändring ske av bestämmelserna om rätt till avdrag för värdeminskning av byggnad i jord- och skogsbruk, i de fall anskaffningskostnaden för byggnad icke kan visas. Dessa återfinns i punkt 2 a av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen. Enligt nu gällande lydelse skall såsom byggnads värde anses två tredjedelar av det under beskattningsåret gällande taxerade jordbruksvärdet, minskat med däri ingående skogsmarksvärde, i den mån det överstiger 25 000 kronor, samt med skäligt värde å mera betydande naturtillgångar och särskilda förmåner. I propositionen föreslås att dessa regler skall ändras så att såsom byggnads värde skall anses två tredjedelar av summan av under beskattningsåret gällande taxerat jordbruksvärde, skogsmarksvärde, värde av övrig mark och värde av särskilda tillgångar, minskad med skäligt värde av mera betydande naturtillgångar och särskilda förmåner. Skogsmarksvärdet skall dock inräknas med högst 25 000 kronor. Kommittéförslaget har enligt propositionen i denna del som enda syfte att inte åstadkomma någon rubbning av effekten i inkomstskattehänseende. Jag finner dock att en rubbning inträder i de fall man i värdeminskningsunderlaget inräknar sådana värden som uppenbarligen inte till någon del representerar värde av byggnad och som icke tidigare ingått i underlaget. Ett sådant värde är skogsmarksvärdet

som enbart skall avse värdet av skogsmarken. Å andra sidan ingår ej i avskrivningsunderlaget någon del av skogsvärdet, vari dock enligt propositionen värdet av byggnader och andra anläggningar som är behövliga för skogsbruksdrift skall ingå. I värdet av övrig mark ingår ej heller några byggnader. Detta värde kan dock sägas ha tidigare ingått i värdeminskingsunderlaget såsom en del av det taxerade jordbruksvärdet.

Med stöd av vad ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte antaga proposition nr 154 år 1968 med den ändringen att punkt 2 a av anvisningarna till 22 § kommunalskattelagen den 28 september 1928 erhåller ändrad lydelse på sätt nedan sägs.

Anvisningar

till 22 §

2. a. Avdrag medgivas — — — — med anskaffningskostnaden. Kan denna icke visas, skall såsom byggnads värde anses två tredjedelar av summan av under beskattningsåret gällande taxerat jordbruksvärde, *skogsvärde*, värde av övrig mark och värde av särskilda tillgångar, minskat med skäligt värde, av mera betydande naturtillgångar och särskilda förmåner. *Skogsvärdet* inräknas dock med högst 25 000 kronor.

Naturtillgångar och — — — — 29 §).

Såsom för — — — — nödig bostadsbyggnad.

Fasta maskiner — — — — första stycket.

Därest inkomst — — — — om jordbruksfastighet.

Stockholm den 26 november 1968

Carl-Wilh. Lothigius (h)